

تحریم‌های جدید در سنای آمریکا نمایشی یا واقعی؟

بر اساس گزارش سی‌ان‌ان، تعداد حامیان طرح تشدید تحریم‌های ایران در سنای آمریکا از مرز دو سوم می‌گذرد و به این ترتیب امکان وتوی آن نیز در صورت تصویب، وجود نخواهد داشت.

بر اساس گزارش سی‌ان‌ان، تعداد حامیان طرح تشدید تحریم‌های ایران در سنای آمریکا از مرز دو سوم می‌گذرد و به این ترتیب امکان وتوی آن نیز در صورت تصویب، وجود نخواهد داشت.

بر اساس گزارش سی‌ان‌ان، تعداد حامیان طرح تشدید تحریم‌های ایران در سنای آمریکا از مرز دو سوم می‌گذرد و به این ترتیب امکان وتوی آن نیز در صورت تصویب، وجود نخواهد داشت.

توافقنامه موقت هسته‌ای میان ایران و کشورهای موسوم به 5+1 در حالی سوم آذر ماه به امضا رسید که یکی از محورهای آن خودداری از انجام اقداماتی است که مغایر حسن نیت باشد و عدم تصویب تحریم‌های جدید علیه ایران نیز یکی دیگر از بندهای روشن و قطعی این توافق است.

اگر موضوع «حسن نیت»، بحثی انتزاعی و قابل تفسیر تصور شود اما موضوع ممنوعیت تحریم‌های جدید روشن‌تر از آن است که قابل تفسیر باشد. طی این مدت و در حالی که هنوز توافقنامه ژنو وارد فاز اجرایی نشده است، کاخ سفید طی دو مرحله حدود 20 شرکت و فرد را در رابطه با ایران، مورد تحریم قرار داد و در توجیه این اقدام خود مدعی شد که اضافه شدن این شرکت‌ها و افراد به لیست سیاه تحریم‌ها، مصداق تحریم جدید نبوده و براساس تحریم‌های قبلی است. اگر چه این اقدام خصمانه آمریکا با انتقاداتی از سوی جمهوری اسلامی ایران مواجه شد اما ظاهراً آمریکایی‌ها همچنان علاقه دارند به بازی خود با کارت تحریم ادامه دهند.

آخرین حرکت آمریکایی‌ها در این بازی طرحی دو حزبی در سنای این کشور است که تشدید تحریم‌ها و فشارها به جمهوری اسلامی ایران را دنبال می‌کند.

این طرح «ایران عاری از سلاح اتمی» نام دارد و از سوی رابرت مندز، رئیس دموکرات کمیته روابط خارجی سنا و مارک کرک، سناتور جمهوریخواه پیشنهاد شده است. طرح مذکور خواستار وضع تحریم‌های بیشتر علیه ایران در صورت عمل نکردن به توافق ژنو یا سر باز زدن از پذیرفتن یک توافق نهایی «قابل قبول» است. نگاهی به مواضع و سخنان طراحان اصلی این طرح که روابط نزدیکی به لابی‌های صهیونیستی در آمریکا دارند، نشان می‌دهد، از نظر آنان برچیدن کامل فعالیت‌های هسته‌ای ایران، توافقی مقبول است!

یک روز پس از طرح این موضوع در سنا، رئیس جمهور آمریکا اعلام کرد موافق تحریم‌های جدید علیه ایران نیست و در صورت تصویب، آن را وتو خواهد کرد اما خبر روز گذشته سی‌ان‌ان، نشان می‌دهد در صورت تصویب این طرح، از اوباما نیز کاری ساخته نخواهد بود. چرا که تعداد حامیان آن در سنا از مرز دو سوم گذشته است.

روز گذشته سی‌ان‌ان گزارش داد که تلاش‌های دولت آمریکا برای گفت‌وگو درباره یک توافق نهایی با ایران در زمینه برنامه هسته‌ای‌اش با یک مانع احتمالی جدید روبروست زیرا سنای آمریکا در حال حرکت به سوی جلب اکثریت حمایت‌ها از طرح جدید تحریم‌ها علیه ایران است که می‌تواند آن را از وتو محفوظ نگه دارد.

یک دستیار ارشد سنای آمریکا در گفت‌وگو با شبکه خبری سی‌ان‌ان گفت که این طرح دو حزبی که توسط سناتور رابرت مندز، رئیس کمیته روابط خارجی سنای آمریکا و مارک کرک، سناتور جمهوریخواه آمریکایی ارائه شده است، اکنون از حمایت 59 سناتور که حمایت‌شان را رسماً اعلام کرده‌اند برخوردار است.

یک دستیار دیگر سنای آمریکا گفت که تعداد حامیان این طرح به 77 نفر می‌رسد و انتظار می‌رود که زمانی که نوبت به رای دادن کسانی رسید که هنوز تصمیم‌شان را نگرفته‌اند تعداد رای‌های مثبت از این نیز بیشتر شود.

به گزارش ایسنا، وی گفت که این طرح ممکن است تا پیش از 28 ژانویه یعنی زمان سخنرانی سالانه باراک اوباما، رئیس‌جمهور آمریکا یا هفته پس از آن در سنا ارائه شود.

طرح پیشنهادی به اوباما بیش از یک سال وقت می‌دهد که به دیپلماسی در قبال ایران ادامه دهد و پس از آن تحریم‌های جدید علیه صادرات نفتی ایران و دیگر حوزه‌های کلیدی اقتصادش اعمال خواهد شد.

اگر ایران به توافق موقتی ژنو عمل نکند و یا به یک توافق نهایی در زمینه برنامه هسته‌ای نرسد این تحریم‌ها زودتر اجرایی خواهند شد.

بازی تحریم‌ها در سنای آمریکا در حالی مطرح است که سوالات جدی و قابل تاملی درخصوص آن وجود دارد. شاید مهم‌ترین آن‌ها این باشد؛ این طرح جدی یا یک عملیات روانی و جنگ زرگری است.

اگر طرح تشدید تحریم‌ها در سنا جدی باشد، آنگونه که منابع خبری اعلام کرده‌اند به تصویب خواهد رسید و تعداد حامیان آن نیز بیشتر از آن است که اوباما بتواند کاری در قبال آن انجام دهد. در این صورت تصویب آن، نقض آشکار توافق ژنو خواهد بود و همانگونه که محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه کشورمان چندی پیش هشدار داد؛ این قضیه به معنای مرگ

توافق ژنو خواهد بود.

اما اگر طرح سنا یک نمایش و بازی طراحی شده میان کاخ سفید و سناتورها باشد، هدفی جز باج خواهی و فشار بر ایران برای رسیدن به مقاصد مطلوب آمریکا در ادامه روند پرونده هسته‌ای کشورمان را دنبال نمی‌کند که در این صورت نیز با توجه به خطوط قرمز آشکار جمهوری اسلامی، افق روشنی را برای ادامه روند مذاکرات هسته‌ای نمی‌توان تصور کرد.